

Nº 147

ARIANY

Maig - Juny - Juliol - Agost 1985

ARIANY CON EL REY

El 22 de agosto de 1985 será una fecha histórica para Ariany. Una fecha que deberá escribirse con letras de molde. Este día, jueves por más señas, S.M. el Rey recibió en audiencia al consistorio de Ariany en su residencia veraniega de Marivent. Era el primer Ayuntamiento mallorquín que recibía tal honor.

Curiosamente el 22 de agosto, pero de un año antes, el 84, fue cuando el Ayuntamiento de Ariany mandó su primera solicitud al monarca en petición de audiencia que fue denegada dos días después debido a los muchos compromisos ya adquiridos por la Casa Real.

El 22 de julio de este año se mandó una nueva solicitud siendo contestada pocos días después. Sin embargo, la confirmación no llegó hasta el día 20 de agosto en que una llamada telefónica de la Casa del Rey anunciaba a nuestro alcalde que les había sido concedida una audiencia para las 11,15 del día 22.

El jueves por la mañana, el alcalde y los regidores acompañados del secretario en funciones se dirigieron al palacio de Marivent. Allí, tras pasar los dos controles policiales, tuvieron que aguardar unos momentos hasta que el Rey hubiera terminado con las audiencias que les precedían.

En los jardines del palacio, cruzaron unas palabras con el president Cañellas y sus acompañantes que justo entonces acababan su visita al monarca, para pasar seguidamente a la sala de audiencias a la que instantes después acudió D. Juan Carlos que saludó a los ediles.

Fue después cuando Antonio Pascual, como alcalde y en representación del pueblo de Ariany, dirigió unas palabras al Rey agradeciéndole profundamente la firma del real decreto 2622/1982 por el que se concedía la indepen-

dencia a nuestro pueblo, hasta entonces dependiente del de Petra. Al mismo tiempo, el alcalde invitaba al monarca a efectuar una visita a nuestra villa, "de lo que nos sentiremos orgullosos", añadió.

Tras el parlamento del alcalde, fue S.M. el Rey quien agradeció al consistorio su invitación e hizo portadores a los presentes de un saludo destinado a todos los "arianyers". Además, D. Juan Carlos se interesó por los detalles de la villa y su contorno al que demostró conocer y del que dijo sentirse atraído.

Como nota curiosa cabe señalar la pregunta del monarca acerca de la existencia en nuestra villa de un restaurante. D. Juan Carlos, perfecto conocedor de la idiosincracia, historia y modos de vida del pueblo mallorquín, dió pruebas de ello al bromear con el consisto-

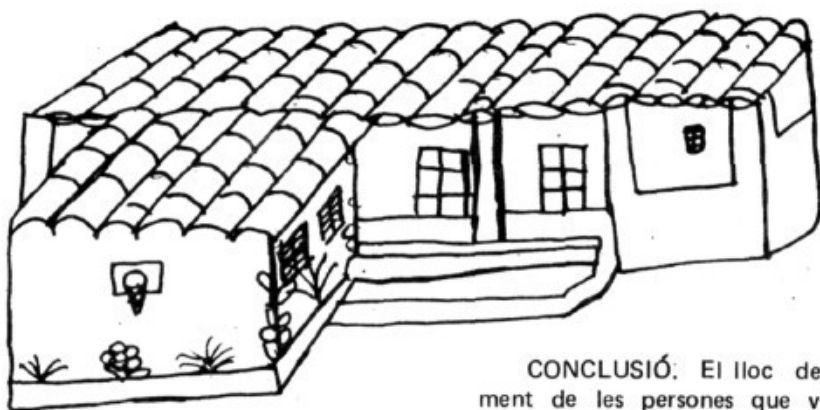
rio con respecto a la antigua tradición, en las familias mallorquinas, de hacer herederos de sus bienes al "hereu" o hijo mayor en tanto que las tierras costeras eran adjudicadas a los demás hijos, alcanzando con el advenimiento del turismo un valor superior al de la zona central.

Tras departir unos diez minutos amablemente, se dió por finalizada una audiencia que deberá marcar un hito en nuestra, todavía, corta historia y que deseamos se vea engrandecida con la visita a nuestra localidad del monarca.

La corporación de Ariany, con el Rey

ESCOLA

RESULTATS DE L'ENQUESTA DUITA A TERME PEL COL·LEGI PÚBLIC D'ARIANY AL POBLE

- De les 139 enquestes que posaren al poble, 125 d'elles, que representen un 94% foren contestades, el que significa una acceptació i bona disposició de la majoria de la gent.

ESTUDI DE LES PRINCIPALS RESPOSTES

L'edat dels homes entrevistats, oscila entre 21 i 81 anys, essent la mitja d'edat 50 anys.

A nuestros lectores:

Como ya informamos en una pequeña circular, por motivos técnicos nos vimos imposibilitados de sacar a la calle el número correspondiente a los meses de Mayo y Junio. Toda vez que los originales y trabajos estaban ya elaborados, rogamos disculpen algún posible desfase en los escritos.

ARIANY REVISTA LOCAL INDEPENDENT

Coordinador:
Joan Genovard Riutort.

Grup de Redacció i Montatge:
Maria Mestre Ribot
Maria Genovard Bibiloni
Ani Sánchez Alcántara
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Genovard Riutort

Col·laboradors:
Parròquia d'Ariany
Col·legi Públic "Ariany"
Josep Genovard Mestre
Guillem Ferrer Mestre
Guillem Genovard Bonnín

Dibuixos:
Maria Mestre Ribot

Imprimeix:
"Apòstol y Civilizador". Petra

Dipòsit Legal PM 207-1971

Nota: La Revista no s'identifica amb els diferents escrits que apareguin; aquests expressen únicament l'opinió dels seus autors.

CONCLUSIÓ: El lloc de naixement de les persones que viuen a Ariany, és en una proporció molt elevada, per no dir la totalitat, el propi municipi o bé els pobles de l'entorn.

Per una altra part, l'estudi de les edats de les persones del poble reflexa una població, que bé podríem dir majoritàriament adulta.

NOMBRE DE FILLS

El nombre de fills dels matrimonis enquestats es distribueix de la següent forma:

Un 37,8%	dels matrimonis	tenen 2 fills
Un 26,0%	" "	" " 1 fill
Un 14,4%	" "	" " 3 fills
Un 8,1%	" "	" " 4 fills
Un 8,1%	" "	" no tenen fills
Un 4,5%	" "	" " 5 fills
Un 0,9%	" "	" " 7 fills

D'aquests un 51,5% són nines i un 48,5% són nins.

Un 39,3% dels fills estan casats, dels que un 27% viuen fora d'Ariany.

TERRES

Respecta a la pregunta de si tenien terres, i quantes quarterades els resultats són:

Un 77,7% dels enquestats tenen terres, mentre que un 22,3% no en tenen.

Cal tenir en compte que un 8% de les persones a les que es va passar l'enquesta no volgueren respondre aquest apartat.

D'aquests, un 94% són casats, un 5,8% són fadrins i un 0,2% són "Viudós".

Les dones casades representen un 81,5% del total, les fadrines un 8,5% i la resta, el 10% són "Vídues". La seva edat es distribueix entre 20 i 89 anys, essent la seva mitja de 50 anys.

Els matrimonis entrevistats duen una mitja de 25 anys de casats.

un 86% han nascut a Ariany i el 14% a altres llocs.

En quant a les quarterades la distribució queda com segueix:

- Un 20% tenen 10 o més quarterades.
- Un 80% tenen menys de 10 quarterades.

Dels que tenen menys de 10 quarterades hi ha un 24% que tenen 3 quarterades, la resta està dividida en petits percentatges.

Dels altres, 42% tenen 10 quarterades, la resta també dividida fins a 25 quarterades, representat per un 1% dels enquestats.

MAQUINÀRIA O BÈSTIES

Del total de les persones que es dediquen a la agricultura, un 68% tenen maquinària i un 32% tenen bèsties. Encara que dels que tenen maquinària molts d'ells tenen bèsties.

ANIMALS I GRANJES

El percentatge de persones que tenen animals és d'un 66% del total. Respecte a la classe d'animals els resultats foren:

- Un 40,4% tenen porcs.
- Un 29,7% tenen ovelles.
- Un 5,9% tenen bous.

En quan als altres tipus d'animals (com a gallines, coloms, conills, etc...) quasi bé tots (un 90%) en tenen.

PLA DE REGADIU

Un 84,8% contesten que sí a la pregunta de si troben bé "el pla de regadiu".

Un 9,6% troben que no.

Un 4,0% no estan molt convençuts.
Un 1,6% no contesten.

QUINES COSES FAN FALTA A ARIANY?

Referint-nos a la pregunta de quines coses fan més falta a Ariany, les respostes han estat bastants variades, no obstant les de més incidència són: CARNISSERIA; 22,5% dels enquestats CONSULTA METGE; METGE AL POBLE . . . . . 17,5% dels enquestats RESIDÈNCIA DE VELLs O SIMILAR. . . . . 13% dels enquestats DIVERSIONS. 9%

El 38% restant repartit en altres respostes amb petits percentatges com:

MERCERIES, SABATERIA, "AUTOBÚS", FÀBRIGUES, SPORTS, BARBERIA, AIGO, QUE LA GENT NO FUGI D'ARIANY, FEINA, DOBLERS, SALUT.

QUE LO DARRER NO FALTI MAI

L'equip de redacció

La persona que present en aquest número, puc dir que no té presentació possible per la gent que viu a Ariany, però sí, per aquests arianyers que viuen fora del poble i que per tant, no viuen en contacte directe amb la problemàtica diària d'Ariany.

Parlar de N'Andreu Isern, un dels mestres que actualment imparteix l'E.G.B. a Ariany, és parlar d'una institució, és parlar d'un jove senzill, molt humà i molt capaç, per desenvolupar la tasca diària del seu ofici.

Ariany tan acostumat, per les circumstàncies que tots coneixem i salvant comptades excepcions, a persones que venien a ensenyar a l'atropellada i pensant en el seu proper destí, ha tingut la sort de tenir aquests dos darrers anys a N'Andreu. Amb ell, hem tingut, i segur que els al.lots el recordaran molts anys, un gran mestre, que ha sabut transmetre les seves inquietuds i els seus coneixements, fent vibrar també a la gent major, basta recordar les sessions de gimnàstica seguides per un grup bastant nombrós de persones.

Però anem a què ell ens conti un poc de la seva vida i la seva manera de pensar.

- Quants anys fa que ets mestre?

Vaig començar a Manacor, el curs 79-80, després, i sempre com a provisional, vaig passar per Sa Cabaneta i Sant Jordi. Quan era a Sant Jordi, em destinaren com a definitiu a Eivissa, però vaig poder canviar-ho i vaig quedar a Sant Jordi.

La plaça d'Ariany, la vaig treure per concurs; no era el primer poble que havia triat. Lògicament, m'estimava més anar prop del meu poble Sa Cabaneta, però totes les places estaven cobertes i em tocà Ariany.

- Coneixies Ariany?

De petit, havia tingut un mestre d'Ariany don Rafael Rigo Santandreu hi havia vingut un dia amb ell, però pràcticament no me'n recordava.

També conec En Biel Barceló que fa dos anys va estar aquí i ell sempre em contava coses d'Ariany, tenia molt bon concepte del poble i va esser ell el qui em va dur a triar Ariany com una de les opcions.

- Quin va esser el teu primer pensament quan et digueren per venir a Ariany?

Quan em vaig enterar que havia de venir a Ariany, tot d'una vaig telefonar per saber quin mestre hi havia i per enterar-me un poc de com estava la situació. Ja em feia il.lusió i vaig dir al

batle que em cercàs casa. Sabia perfectament a què venia, sabia que era una escola unitària, quins al.lots tendria...

- Ets partidari de les escoles unitàries?

Som partidari d'escoles petites; les unitàries, són limitades, pel fet que només hi ha un mestre i s'ha de dedicar a tot. El mestre, té totes les decisions a prendre i això, sempre és delicat, ja que en uns moments determinats, fa falta el recolzament d'altres mestres.

Una escola petita, és l'ideal, ja que tens menys alumnes i per tant, pots dedicar-los més temps i arribes a conèixe'ls millor; ara, per altra part, tens els desavantatges de què les dotacions són més reduïdes; per exemple, no tenim ni laboratori ni gimnàs, que potser, tenen les escoles grans. Així i tot, una escolagran, a un poble, difícilment pot subsistir. Som partidari d'escoles petites on es pugui impartir tot l'E.G.B.

- Et sents realitzat com a mestre a Ariany?

Sí, per complet.

- En quant als alumnes, que em pots dir d'ells. Els veus un futur? Hi ha llumaneres?

Dels 59 alumnes que té Ariany en edat d'E.G.B., 56 venen a escola amb nosaltres i et puc dir, que la capacitat és molt alta, tant com a persones, com a nivell d'estudis.

En general, són al.lots sans, cosa que potser, no trobam a Palma, i en quant als estudis, hi ha gent que promet molt;enguany, per exemple, a segon, només n'hi ha hagut un que ha anat molt justet, tots els altres, han passat i bé.

- A la formació de l'alumne, quin tant per cent correspon als pares, quin al mestre i quin a l'alumne?

Jo diria que a parts iguals; l'ideal, és que els pares, s'interessin pel que ha fet fer el mestre a l'escola i si els ha posat tasca per fer. En aquest cas, recordar-los que l'han de fer i si és precís, ajudar-los. Després, el mestre, corregeix i orienta damunt el que no ha estat bé. Això, és, o hauria d'esser el cicle normal, i així l'al.lot, va superant etapes, progressant sense adonar-se'n.

- Creus que un mestre influeix en la manera d'esser futura de l'alumne?

Crec que pot tenir influència, pot ajudar a marcar una pauta, però no decisiva. Poden formar-te com a persona, però, és molt elàstic.

Jo mateix, he tingut mestres que ara, quan ho pens, som reaci a ells, a mi, m'han moldejat uns sentiments però no una vida. Tu pots inculcar uns sentiments; per exemple, jo ajudava a estimar els animals, però llavors, l'al.lot arribava a casa seva i veia el seu pare com pegava una coça al ca. Ho veng a dir perquè pots orientar uns sentiments, però no són definitius, hi ha moltes circumstàncies de la vida que et moldegen.

- I ara una qüestió un poc problemàtica, te'n vas?

De moment, tenc concedit s'Aranjassa. Ara que encara no m'he fet la idea de què hagi de partir. Si me'n vaig, no és perquè no estigui bé aquí, sinó, perquè qualque vegada, la vida et fa prendre decisions que potser t'estimaries més no prendre, però has de tenir en compte, que és el poble de la meva dona, i està prop del meu i clar, m'estira molt i sempre ha estat la meva il.lusió; ara, d'una cosa, pots estar segur, el meu cor, sempre tindrà un record per la meva etapa arianyera.

- Que és el que més t'ha agradat d'Ariany?

En quant a l'escola, la satisfacció de conèixer els al.lots fins a un punt que he arribat a estimar-los com si es tractassin de fills meus, ja que coneixes els seus problemes, l'evolució, la família, etc.

En quant a la gent, la manera de donar-se; és molt oberta cap a una persona desconeguda i això, sempre s'agraeix molt.

- Quin és el millor record que guardaràs d'Ariany?

No ho podré oblidar mai, és una etapa de la meua vida que quedarà gravada, cada vegada que pens que he de partir em fa pena, és un problema, però...

Ho crec, és una decisió difícil, però, és la llei de la vida, i jo, des d'aquí Andreu, et don les gràcies per aquests dos anys de la teua vida que tan carinyosament has dedicat a Ariany. Pots estar segur que deixes una marca que serà mala d'esborrar, deixes una llavor, i això és el que importa. Pensa que te'n vas, però deixes uns amics, unes portes i uns braços oberts per qualsevol cosa hagi de menester.

Biel Tovell.

Familia balear, tan antiga en Felanitx como la fundación de esa villa, que tuvo lugar en el año de 1.300, pues Pedro Caldentey fue uno de sus primeros pobladores.

En el siglo XV brilló por su talento Guillermo Caldentey, que descubrió al mundo científico los errores que cometió Hugo de Sena al comentar las obras de Galeno, haciendo una edición de ellas ilustrada con eruditas notas. Fue uno de los más sabios teólogos de su tiempo y abrazó, ya viejo, el estado eclesiástico, siendo canónigo de la catedral de Palma de Mallorca y cofundador del colegio de educación llamado "La Crianza". Murió el 27 de noviembre de 1510. Sobrino suyo fue Bartolomé Caldentey, doctor teólogo y catedrático lulista de la universidad de Mallorca. El rey don Fernando "El Católico" le hizo donación en 1492 del lugar de Miramar para él y para Francisco Prats, en el que vivieron muchos años, ocupándose de la enseñanza de la doctrina de Lulio. También establecieron allí una imprenta, en la que publicaron obras, siendo el impresor Nicolás Calafat, natural de Valldemosa. Murió Bmé. Caldentey el 12 de Octubre de 1500.

ARMAS: De oro, con un águila de sable que sostiene con la garra diestra una antorcha encendida.

*****

LES PLANTES MEDICINALS

JUEVERT (Perejil)

És planta emmenagoga, febrífuga, tónico-estomacal, detersiva i diürètica.

Les fulles són un condiment carminatiu, que afavoreix l'expulsió del vent dels intestins. En cataplasma són detergents o evacuadors del pus i curatius de les llagues. El seu suc és febrífug.

Les llavors en petites dosis afavoreixen la digestió i tonifiquen l'estómac.

La rel és la veritable part diürètica. Se'n pren el decuit al 2 ó 3 ¼, unes quantes tasses al dia.

Que fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals.

A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de:

La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en: El Patronat Orquestra Ciutat de Palma. Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa.

Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promociona tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a

l'ensenyança d'aquets esports i destinades als infants de tot Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

cl. Palau Reial, 1

A LA MEMORIA DE UNOS AMIGOS

-5-

Para un aficionado, al sentarse delante de la máquina de escribir resulta siempre muy difícil transcribir fielmente los sentimientos, pensamientos y reacciones que desea expresar. La máquina, inequívocamente, produce una fuga de inspiración, deja la mente en blanco. Y si todo ello ocurre con normalidad, en este caso mucho más; el efecto es doble por cuanto tratamos de la desaparición de unos jóvenes, la muerte de unos amigos.

En estas últimas fechas, habéis sido noticia vosotros, los dos Juanes y Jaime. Habéis sido, y seguíis siendo, la gran y triste noticia. Cuando en Ariany siempre escasean los hechos grandiosos, las grandes gestas, nos llegó una muy grande, demasiado grande diríamos, y que todos hubiéramos agradecido de no haber ocurrido.

Nuestra mente, nuestro entendimiento, se rebela a pensar que ya nunca más volveremos a vernos en vida. Todavía somos muchos los que no hemos asimilado la idea. Humanamente es de una muy difícil aceptación. Quienes os hemos conocido, quienes hemos pasado horas con vosotros, vuestros familiares, vuestros amigos, os seguimos y seguiremos recordando, tal como érais, seguiremos recordando vuestra simpatía, vuestra sencillez, vuestras ideas, vuestras ilusiones.

Otro aspecto que sin duda haremos bien en anotar y aprender es el de la peligrosidad de los coches, algo que, aunque sabido, olvidamos demasiado a menudo los jóvenes.

El coche, ese gran invento totalmente necesario en la vida actual, se ha convertido en el gran verdugo de nuestra sociedad. Un objeto que, aunque muy útil, es a la vez muy peligroso.

El vuestro ha sido, con todo, un hecho que debe de servirnos a los

demás para darnos cuenta de varios puntos que a menudo olvidamos.

Uno de ellos es el de que la muerte, como dijo otro amigo, no pregunta la edad y tenemos de ello una fehaciente confirmación en Ariany con vuestras desapariciones y la de Bernardo, que viene a demostrarnos lo imprevisto e impredecible del momento, lo que deberá motivarnos para vivir el presente con elegancia, activamente y al mismo tiempo estar preparados para nuestra hora, de imprevisible fijación.

Por otra parte, queremos aquí tener unas palabras de apoyo y ayuda moral para Jaime y los familiares de los tres, que necesitan de él y de todos nosotros.

Vosotros, queridos Juanes, amigos, permitidnos que, ya que desgraciadamente nada podemos hacer por devolveros la vida, aprendamos por lo menos éstas y otras posibles consideraciones de vuestro caso, al tiempo que os suplicamos vuestra ayuda e intercesión hasta el día en que todos deberemos de nuevo reunirnos.

Así, aunque de ningún modo podremos igualar vuestra pérdida ni aliviar el dolor que en todos nosotros ha producido vuestra muerte, quizás podamos, al menos, evitar otras desgracias, y de experiencia, triste y cara experiencia, para todos.

Con la seguridad de que vuestra memoria permanecerá siempre en todos nosotros, descansad en paz.

DIA A DIA

* El passat dissabte 18 de maig tingué lloc al Local Parroquial una vetllada musical, organitzada per la Parroquia i la comissió de cultura de l'Ajuntament d'Ariany. Al llarg de la vetllada actuaren En Toni Perelló Garcias, concertista de guitarra clàssica, un grup de nins i nines cantors de Petra, també va actuar el grup infantil de música i dansa de S'Esbart de S'Auberg d'Ariany, les germanes Sureda Vallespir i finalment, un grup representant de l'Associació Balear d'acordeonistes, dirigits per D. Luis Morales Soriano. El saló del Local Parroquial va resultar petit per a tota la gent que es va arribar a congregar.

* El darrer diumenge de maig, dia 26, es va celebrar una solemne missa on varen rebre la primera Comunió els següents nins:

- Francesc Galmés Febrer
- Guillem Galmés Febrer
- Mª Magdalena Pascual Sancho
- Miquel Àngel Pascual Sancho
- Guillem Pascual Sansó
- Apolònia Sansó Capó
- Jerònia Sansó
- Miquel Sansó

* Dijous, dia 6 de juny, festivitat del Corpus, es va celebrar un ofici solemne, després del qual va sortir la processó pels nostres carrers engalanats amb domassos, flors i cossiols.

* El darrer cap de setmana del mes de juliol, Ariany va celebrar el tercer aniversari de la seva independència. Amb aquest motiu varen tenir lloc una sèrie d'actes que començaren el dissabte amb un concert de la coral "Brotet de Romani" de La Soledat, de Palma, en homenatge al seu fundador arianyer Mossèn Pere Julià Ribot.

El diumenge a l'horabaixa, la tuna "Juventud Campera" va recórrer els carrers del nostre poble amb la seva agradable música, i el vespre, a la plaça Major, actuaren el grup "Rikel's" i "José", el rei de la màgia.

Hi va haver coca i sangria per a tots els assistents.

* El mes d'agost va tocar fi i arribaren les festes d'Ariany en honor a Ntra. Sra. d'Atocha.

Els actes començaren el divendres 23 d'agost amb una conferència al Local Parroquial a càrrec de D. Bartomeu Galmés, que va parlar de l'evolució de l'agricultura dins aquest segle. Seguidament, i a la plaça Major, hi va haver una festa pagesa, on actuaren els grups: "Artà canta i balla", "S'Esbart de S'Auberg" d'Ariany, i "Música Nostra". Va esser una vetllada de lo més animat.

El dissabte dematí, a la plaça Major, començaren els jocs infantils amb un concurs de dibuix a l'aire lliure, trencada d'olles i carreres. El capvespre hi va haver tir al colom a Son Siurana, el primer arianyer classificat va esser En Joan Salero; també en El Pou Bo hi hagué amollada d'estels. El vespre s'inaguraren dues exposicions a les sales de l'Ajuntament: una va esser de plantes i cossiols, i l'altra de pintura, a càrrec de l'artista-pintor D. Teodoro Toro Gómez. La berbena popular va esser animada pels conjunts Solera i Gamma.

El diumenge, de bon matí, les xerimies i el dimoni recolliren la tradicional alfabetuera, que es va distribuir més tard a l'ofici solemne concelebrat per D. Jaume Genovard, T.O.R., i mossèn Toni Fullana Moragues, on ballaren el ball de l'Oferta el grup local "S'esbart de S'Auberg" i cantà el coro parroquial, acompanyat per D. Francesc Ramis a l'orgue. Al terme de la Santa Missa el batle i la resta de les autoritats provincials, es varen dirigir al nou Centre Sanitari per a la seva inauguració oficial; seguidament es va oferir un refresc per a tothom.

A l'horabaixa es va disputar un partit de futbol entre els equips S.D. Ariany i U.D. Poblense, el resultat va esser favorable als visitants.

El vespre, i a la plaça Major, hi hagué un gran festival amb les actuacions d'un màgic-humorista i un ballet.

El dilluns també tenguérem festa, i el primer acte del dia va esser un homenatge a mossèn D. Toni Rubí Ribot que fou rector d'Ariany durant més de vint anys. I el capvespre, petits i grans, tots en bicicleta, anaren fins a Son Ribot, i de volta al poble pogueren veure l'espectacle infantil del grup Cucorba "Ansa per Ansa". El vespre,

després de la representació teatral "Melicotó amb almívar" va tenir lloc l'entrega de premis de les plantes i cossiols exposats a l'Ajuntament, del concurs de dibuix infantil i del primer concurs de narrativa curta "Fulleta d'Ariany".

La festa va acabar, com cada any, amb una estrepitosa traca.

* En aquest mes de setembre comença l'escola, i els al.lots d'Ariany s'enfrontaran a un nou curs i també a nous professors, perquè com tots deveu sabre N'Andreu, En Franc i Na Fidela han estat destinats a altres pobles.

* La revista ARIANY va patrocinar i organitzar el I Concurs de Narrativa curta "Fulleta d'Ariany". Els treballs es varen presentar a sobre tancat i amb pseudònim, classificats en dos grups: un primer fins a 14 anys, amb uns premis de 3.000, 1.000 i 500 ptes., i un segon a partir de 15 anys amb 5.000, 3.000 i 1.000 ptes. de premi.

Els guanyadors varen esser:

Primer grup

- 1er Tomeu Sansó Bauzà
- 2^{on} Guillem Sansó Bauzà
- 3er Antònia Rigo Gomila

Segon grup

- 1er Maria Francisca Sureda Vallespir
- 2^{on} Tomeu Zuzama Rigo
- 3er Praxedis Mestre Sansó
- 3er Catalina Sureda Vallespir

Els treballs premiats es publicaran a aquesta revista en properes edicions.

* Tots els qui formam part de l'equip de la revista ARIANY agraïm sincerament les notes de felicitació, no tan sols del poble sinó també d'altres confins, com per exemple d'Itàlia.

Maria Mestre R.

HOMILIA DEL DIA DE LA FESTA DE LA
MARE DE DÉU D'ATOTXA, PATRONA D'ARIANY

-7-

Ariany, 28 d'agost 1977

"Beneïu vostra fillada,
oh Patrona d'Ariany"! (1)
Que així sia començada
l'homilia breu d'enguany,
gaudint de bella jornada
viscuda per molts cada any,
aquest diumenge darrer
d'agost, ben ple ja el graner.

Germans i amics arianyers:
petits, joves i els més grans,
ermità, bons capellans, (2)
que seis aquí els primers,
mon cor franciscà us crida:
Pau i Bé, goig sense midal!
És el desig més fervent
que un paisà vostre ara sent!

Seguint usances cristianes,
honram la Mare de Déu;
li feim festa, i de relleu,
repiquin fort les campanes!!
I és que ho paga que així sia;
s'ho mereix nostra Patrona,
de Madrid duita fa estona;
per Vós sempre és poc, Maria!

Fou, per cert, tot un senyor,
de llinatge i fets prou noble,
qui, duguent del nostre poble
el nom amb títol d'honor,
volgué, sí que l'Advocada
de la Família Reial
vengués a ser venerada
de tot arianyer lleial.

Ara, l'antic cavaller,
d'Ariany el primer Marquès,
té el títol donat, i pres
per un altre Cotoner (3).
Fa dos anys, tothom ho sap,
per mèrits propis es guanya
sia fet pel Rei d'Espanya
de la seva Casa el Cap.

Emperò, poble estimat,
no vénc a cantar la glòria
d'uns senyors, malgrat la història
amb ells ens hagi lligat.
Digna de les alabances,
les millors del nostre cor,
n'és la Verge, Reina i Flor
de dolçures i esperances.

D'Atotxa Nostra Senyora!
Nom dins el bressol après,
pel nostre llogaret és
Mare que un bon fill enyora.
Ella, no ho trobeu estrany,
quan arriba aquesta diada,
fa possible la trobada
de tants de fills seus d'Ariany.

Venim de prop i d'enfora;
de Mallorca i més enllà;
alguns, passam cel i mar,
i, si hi ha sort, arribam d'hora.
Tenim paisans escampats
gairebé per tot el món (4).
Mes paraules justes són:
recordem-los, tots plegats.

Facem una capgirada
als temes que jo he encetat,
que de Déu hem escoltat
la Paraula proclamada.
Just que sia un momentet,
n'he de fer un comentari.
La Bíblia és un rellicari
de tresors, per un cor net.

L'Evangeli ens ha dit clar (5)
que no basta cantar a Maria.
Esclatava d'alegria
la dona que va cridar:
"Venturoses les entranyes...
i els pits que us van criar"!
Mes, Jesús: vulguis guardar
ma Paraula amb santes manyes.

Veis, germans, que la contesta
de Jesús és gran lliçó!
Voldria fos el sermó
vertader de nostra festa.
Bauxes i bulles són bones
aquests dies de gaubança;
però, emprem la balança
del bon seny, homes i dones.

És així com farem contenta
nostra Mareta del Cel;
així romandrà feel
nostra gent, a Déu atenta.
És el sufragi millor
pels nostres avantpassats,
avui que són recordats
amb enyorança d'amor!

Sabeu que el predicador,
en fer "ES SERMÓ DE SA
FESTA",
si no va alerta ferm, resta
fent només d'historiador.
Per això, haureu observat
que quasi no he fet memòria
de nostra agradosa història,
del present o del passat.

Vos serveix un glosadet
de forma nova i sincera;
és estat una manera
de dir-me: acaba prestet.
Qui més qui manco avui frissa
i no és el cas d'allargar;
serà millor acabar,
i que segueixi la Missa.

He començat amb uns mots
dels GOIGS de nostra Patrona:
li facin sempre corona
nostra amor, els cors de tots.
Com a final, amb afany
i per darrera vegada:
"Beneïu vostra fillada,
oh Patrona d'Ariany"!!

Fra. Jaume Tugores Mestre, T.O.R.

LOS GITANOS

Una raza perseguida y marginada

Desde siempre he sentido una gran admiración y simpatía por todos aquellos que componen la gran familia gitana, esa raza tan incomprensiblemente perseguida y marginada.

Me faltaba conocer algo sobre su historia y costumbres, y, esos conocimientos me llegaron de forma casual y no hace muchos días, una vez leído el libro "NOSOTROS LOS GITANOS", escrito precisamente por un gitano, Juan de Dios Ramírez Heredia.

Es mucho lo que se ha hablado y escrito sobre los gitanos, especialmente lo que atañe a las páginas negras de los diarios de todos los tiempos, lo que hace que, de forma injusta, midamos por igual a todos los que componen esta raza.

No pasa desapercibida la tradición gitana al "engaño" y al "descuido", a su casi manía pendenciera, de riñas familiares o entre los diferentes clanes que suelen existir en sus lugares de asentamiento.

Los gitanos, al igual que los judíos, siempre han llevado una vida muy similar, en lo que a errantes se refiere.

Sus orígenes, un tanto confusos, pudieran situarse al norte de la India o en su frontera con Irán.

Al parecer, allá sobre el siglo V de nuestra era, comienzan a abandonar sus lugares de asentamiento, debido, posiblemente, a la gran presión que sobre ellos ejercían diversos pueblos de Asia. De una forma precipitada emigran hacia Europa unos y, por el norte de Africa, hasta Egipto, otros. Fue una marcha de penurias y calamidades que costó la vida a muchos de ellos.

Ya en Europa, se tiene la certeza de que sus asentamientos iniciales se fijan en Checoslovaquia, Hungría y Bulgaria y, más tarde, sobre el año 1500 llegan a otros países europeos, entre ellos España.

En la mayor parte de estos países fueron acogidos con recelo, por su lengua, vestimentas y costumbres, y en especial, por sus aficiones al espiritismo, magia y cierta hechicería, siendo expulsados de algunos. En España, los Reyes Católicos, allá por el año 1499 ordenaban su expulsión. Felipe II, casi ochenta años más tarde ordenó el reclutamiento de los varones para embarcarlos en galeras como remeros.

Durante la II Guerra Mundial, en la ocupación nazi de algunos países balcánicos, debido a ser internados en

campos de concentración, muchos de ellos perdieron la vida.

A pesar de las muchas persecuciones, en la actualidad, su presencia es detectada en muchos países del mundo, incluso en América y Australia.

Las costumbres de esta raza han ido variando notablemente, tal vez motivado al convivir con múltiples culturas de los pueblos que, por una causa u otra, han pisado en su vida errante.

Para ellos hay tres hechos fundamentales en su vida:

EL NACER, considerado de gran alegría por el cabeza de familia, alegría que es transmitida a todo el clan familiar, amigos y convecinos y, que se festeja con grandes fiestas.

EL CASAMIENTO, que de una forma muy generalizada se lleva a la edad muy temprana, sobre todo por las mujeres. Como dato curioso, es tradicional que, la noche antes de la boda, para la comprobación de que la contrayente es virgen, por la más anciana de la comunidad, se rompa el himen de la joven, mostrando al novio y familiares la sangre que indica la buena nueva. Nada más terminada la ceremonia del casamiento, la misma anciana y ante el novio rompe una olla de barro, indicando a éste que deberá tener tantos hijos como trozos de barro queden esparcidos.

LA MUERTE, a cuyas honras y con gran respeto acuden la totalidad de familiares, llegados de los más apartados rincones, amigos y vecinos.

El baile, la música y el cante son otros factores que acompañan constantemente a esta raza.

Actualmente y cada vez de forma más acusada tienden al asentamiento en lugares próximos a las grandes ciudades, acercándose a la vida del "payo".

El gitano es un ser muy libre, de ahí que sea difícil que se someta a un trabajo con horario determinado, inclinándose por ello a los trabajos manuales que vende en ferias y mercados.

Hoy, desaparecidas aquellas expresas referencias en textos jurídicos legales que les aludían, tienen los mismos derechos y deberes que el resto de los ciudadanos.

Por simpatía y respeto hacia ellos, quisiera pedirlos que cuando veáis algún gitano no le miréis con recelo y desaire, acogerlos como a un ser humano más, igual que lo hacéis con los "payos".

Cándido Prieto.

ESGLÈSIA

MOVIMENT PARROQUIAL

Baptismes

Juny
Dia 9 Joan Genovard Martí, fill de Guillem i Catalina.

Defuncions

Maig
Dia 2 Bernat Salom Curiert, de 38 anys, (Mio)

Juny
Dia 16 Joan Pont Julià, de 21 anys (Sa Creu)
Joan Mestre Mestre, de 24 anys (Sandic)

Juliol
Dia 23 Francisca Ferrer Rigo, de 74 anys (Molinera)
Catalina Reat Puigserver, de 98 anys (Molinera)

Agost
Dia 22 Paula Horrach Gomis, de 84 anys (Magre)

Matrimonis

Juliol
Dia 27 Martí Ferriol Pons amb Na Jerònica Galmés Zuzama

Agost
Dia 17 Cristòfol Ramis Ferragut amb Na Magdalena Martí Mestre

Col·lectes extraordinàries

Dia de Mallorca Missionera . . . . . 40.487 ptes.
Dia Nacional de Caritat. . 19.822 ptes.

GUILLEM GENOVART

Guillem: lo teu no és escriure, lo teu és fer el pallaso...

Si he de dir-te la veritat, no sé com començar. Fa tant de temps que tenc ganas d'escriure la veritat del que vas desfressant en els teus escrits, que ara ja estic cansat i he decidit escriure aquesta carta.

Saps així mateix el que pretens amb els teus escrits?

Escriure per una revista o diari, no és solament anar a un bar, sentir dues o tres persones que opinen i escriure acte seguit un article; suposa, escoltar, però per damunt tot, suposa investigar; no posar el primer que sents o escoltes, sinó anar a l'arrel de la notícia. No es pot donar una informació tan lleugerament i menys encara, si la revista és regional com la que tu fas servir per expressar-te. És realment penós, que un mitjà de comunicació tan fenomenal com podria ésser la teva revista per donar a conèixer Ariany, hagi de convertir-se en una font de crítica insana, inmadura i de desinformació.

Dius a un dels teus darrers escrits, criticant aquesta "fulleta", que no feim crítica i jo et diria que per fer la que tu fas val més no fer-ne, ja que el que tu fas no és crítica, és un abús de confiança, el que em sap greu, és la imatge que vas donant als demés pobles, de la gent arianyera, de la nostra manera d'ésser i fer les coses.

Guillem, t'estàs passant. Pensa que els temes s'estan esgotant; pensa que, vull imaginar-me que sense mala intenció, has fet mal a certa gent completament innocent i pensa que se t'ha perdonat un cop, més per compassió que per res; però no segueixis temptant al poble, tal volta qualche dia hakis d'arrepentir-te.

Per altra part, sembles el defensor de la cultura. Vull dir-te, que aquesta paraula, en boca de segons qui, fa oi. Critiques durament la nostra tasca en aquesta revista i poses en entredit el valor de la mateixa, tot per la subvenció que ens ha concedit l'Ajuntament. Tu, en lloc de periodista, tendries que haver-te dedicat a l'economia; trob que fas molts números per arribar a la conclusió que la fulleta resulta a 710,944 per família i any.

¿Penses que no les pagaran ben de gust tots els arianyers que la reben fora d'Ariany, de Mallorca o d'Espanya? Pensa que és l'únic nexa d'unió que tenen amb el poble.

Dubt que la llegesquis, però si és així, no et diuen res les seccions que han anat apareixent damunt la història arianyera, costums dels avantpassats, etc.

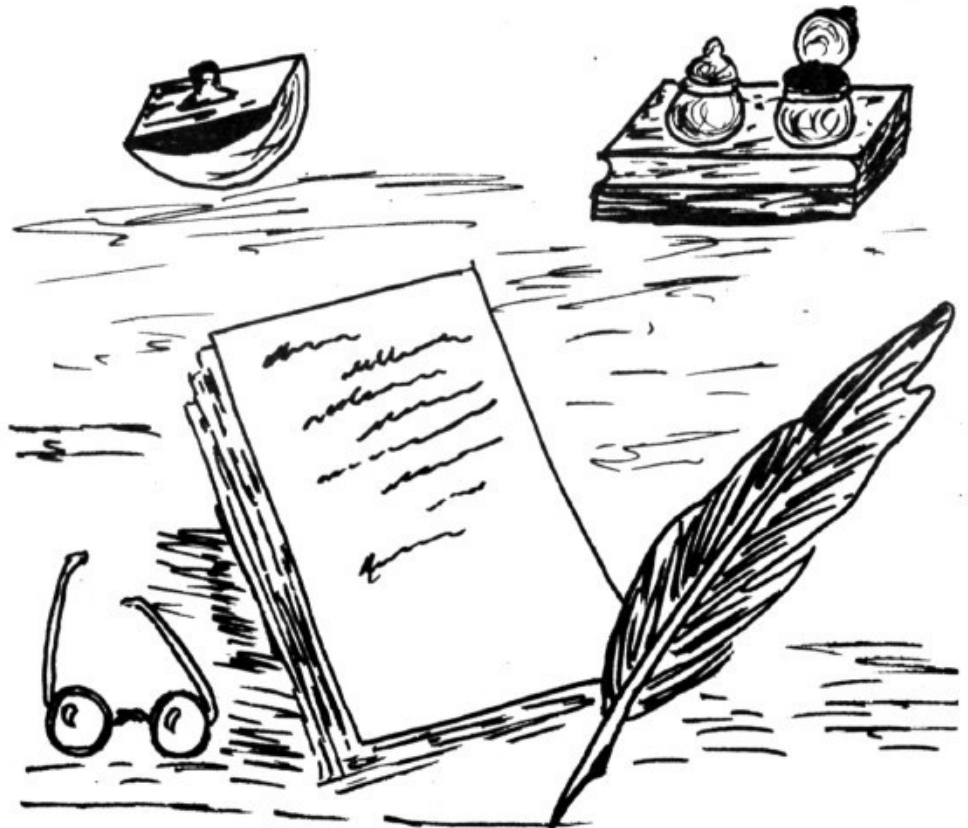
Ariany

Aquesta revista, potser sí, no és crítica, però tampoc es cerca això, es cerca fer història, no destruir institucions, sinó contar el que passa a un poble senzill, on la màxima preocupació, és fer la vida agradable a tothom, cosa que sembla tot el contrari quan un llegeix els teus escrits.

I ja que parles tant de "mismos perros con distintos collares", vull dir-te que no crec que ningú t'hagi posat mai barreres a una iniciativa, si l'has tenguda en alguna ocasió. Tal volta, hi ha molta gent que pensa el mateix que tu, per tant, l'únic que heu de fer, és reunir-vos, formar un grup i començar la tasca culturitzadora, que parlant clarament, la podries començar per tu. El poble, estic segur, t'ho agrairia. Jo, també trob que manquen moltes coses: conferències, grups de teatre, reunions, trobades culturals, excursions culturals... etc., però, saps què? Fa tants anys que som "los mismos perros...", que ja estam un poc cansats, necessitam renovació, saba nova, ja no tenim illusió. Total, perquè? perquè després un pallaso ens ho vulgui tirar tot a norris. Sembla que aquest cop vas un poc equivocacat.

Guillem, t'ho repetesc, lo teu no és escriure; tal volta encapçalant un grup cultural series millor. Perquè no ho proves? És un desafiament.

Biel Tovell.

NUESTROS POLITICOS

Después de exponer en nuestro último número nuestra opinión sobre los dos primeros años de este consistorio, debíamos dar la oportunidad a los implicados para poder conocer las suyas. Por ello les preparamos un sencillo cuestionario. Aunque, en verdad, ninguno de ellos se "castigó mucho el coco" a la hora de contestarlo, aquí transcribimos sus respuestas, agradeciendo su colaboración.

CUESTIONARIO

- 1.- Nombre y apellidos.
- 2.- Cargo político que ocupa en el Consistorio.
- 3.- Afiliación política.
- 4.- ¿Cómo se define políticamente?
- 5.- ¿Se siente satisfecho del trabajo que ha realizado hasta la fecha en la corporación?
- 6.- ¿Cree que Ariany tiene los políticos que se merece?
- 7.- ¿Cuál ha sido su mayor alegría política?
- 8.- ¿Cuál ha sido su mayor desilusión en estos dos años?
- 9.- ¿Está convencido de que si fuera Vd. miembro de la oposición lo haría mejor que sus compañeros? ¿Está convencido de que si hubiera sido elegido alcalde lo haría mejor?
- 10.- Dígame el nombre de un político de sus simpatías.
- 11.- ¿Se arrepiente de ser miembro del consistorio?
- 12.- ¿Volverá a presentarse a los próximos comicios municipales?

RESPUESTAS

- 1.- Antonio Pascual Ribot.
- 2.- Alcalde
- 3.- No tengo.
- 4.- Liberal, progresista.
- 5.- Globalmente sí.
- 6.- Sí, aunque falta inquietud política en la juventud.
- 7.- La creación del municipio.
- 8.- No he tenido grandes desilusiones.
- 9.- No sé si lo haría mejor, lo haría diferente.
- 10.- Me son simpáticos todos los políticos que afrontan su responsabilidad.
- 11.- No.
- 12.- No lo tengo decidido.

□ □ □ □ □

- 1.- Juan Curient Cánaves.
- 2.- Integrante de la comisión de Agricultura.
- 3.- No tengo.
- 4.- Independiente.

- 5.- No.
- 6.- Puede que sí.
- 7.- Ser integrante del partido que dió al pueblo de Ariany su independencia.
- 8.- La verdadera desilusión para mí no existe.
- 9.- Todo es relativo.
- 10.- Jordi Pujol.
- 11.- No
- 12.- No.

□ □ □ □ □

- 1.- Gregorio Obrador Ribot.
- 2.- Presidente de la comisión de Agricultura.
- 3.- Alianza Popular.
- 4.- De derechas.

- 5.- Mucho, ya que hemos conseguido acercar el gobierno de mi partido lo más posible al pueblo para que fuese consciente de nuestras necesidades.
- 6.- Por lo menos los que ha querido.
- 7.- El comprobar que de una candidatura que podemos llamar frustrada, han salido unos amigos maravillosos.
- 8.- En política no existe, todo está previsto.
- 9.- Tan solo distinto.
- 10.- El presidente del gobierno balear, el honorable Gabriel Cañellas.
- 11.- Jamás, antes se dimite.
- 12.- Me sorprende que lo dudes.

Que fa

el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM a compleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

- Hospital General
- Hospital Psiquiàtric
- Llar de la Infància
- Llar de la Joventut
- Llar dels Ancians
- Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
- Centre de Prevenció de Drogues
- Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

- Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
- Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
- Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

cl. Palau Reial, 1

TEST CULTURAL

- 1) A quin poble de Mallorca va néixer l'insigne poeta mallorquí Miquel Costa i Llobera?
  - Andratx
  - Pollença
  - Inca
  - Palma
- 2) Qui va escriure l'obra de teatre "Mestre Lau es taconer"?
  - Tous i Maroto
  - Joan Mas
  - Bartomeu Ferrà
  - Alcàntara Penya
- 3) Qui va compondre la peça musical "Scherezade"?
  - Mozart
  - Schumann
  - Rimsky Korsakov
  - Manuel de Falla
- 4) Quants d'alumnes té l'escola d'Ariany?
  - 59
  - 56
  - 30
  - 150
- 5) Qui va pintar el perfil d'Ariany que encapçala aquesta fulleta?
  - Anfós
  - Goya
  - Bernat Ribot
  - Ulbricht

LLETRES BARREJADES

La gent pagesa i sobretot la gent marinera de les diverses comarques mantenen la nomenclatura tradicional dels vents. En primer lloc, cal observar que els vents cardinals tenen quatre noms que són usats o almenys coneguts pertot arreu. Els intermedis, tenen quatre noms ben definits i permanents a les Balears i a la zona mediterrània. Aquests vuit noms els trobareu enmig de tota aquesta barreja de lletres.

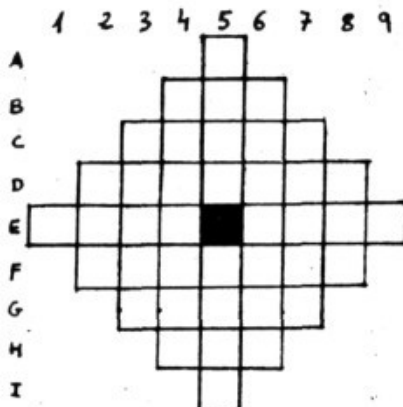
A	B	G	R	E	G	A	L	T	A
C	C	D	F	G	I	J	K	N	S
L	O	P	Q	R	S	T	A	R	S
L	L	E	V	A	N	T	Z	O	I
E	A	B	C	D	N	M	O	J	K
B	X	Y	Z	U	W	A	X	G	A
E	F	G	M	N	O	I	E	I	G
I	J	A	B	C	D	E	F	M	Z
G	R	L	A	R	T	S	E	M	N
T	N	E	N	O	P	Q	R	S	T

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS. A.- Cent. B.- Membrana molt fina com la que cobreix una ceba. C.- Llinatge arianyer. D.- Encarregar, confiar una cosa a la cura de qualcú. E.- Curt d'enteniment. Consonant (PI) F.- Que serveix per a guarir o sanar. G.- Lloc on no arriba el vent o altra inclemència del temps. H.-Primera persona, present indicatiu verb resar. I.- Consonant.

VERTICALS. 1.- Consonant. 2. Con-junt de les parts materials que compo-nen l'organisme de l'home o dels animals. 3.- Desposseir algú o algun lloc de les coses que li pertanyen. 4.- Cèlebre ciclista mallorquí. 5.- Planta de la família de les liliàcies molt em-prada a la cuina. Combinació de ferro amb una quantitat de carboni, i que, en temprar-lo, adquireix una gran dure-sa. 6.- Teixit de cotó, semblant a la lona, però més prim, que serveix per a entreforros de sabates (PI). 7.- Al revés, participi verb rifar. 8.- Que ha comès o es diu que ha comès una culpa. 9.- Con-sonant.

GLOSSADA

Un dels romanços, tal volta més conegut i cantat de Mallorca, és el romanç de la Dama de Mallorca que teniu a continuació.

A Mallorca hi ha una dama
dama de molt de valor
té la cabellera rossa
li arriba fins als talons.
Ai Adéu! Aina Maria,
robadora de l'amor. Ai! Adéu.

Ella la fresca prenia
assegada en es balcó,
sa mare la pentinava
amb una pinteta d'or.
Ai! Adéu Aina Maria
robadora de l'amor. Ai! Adéu.

S'estimat se la mirava,
amb un ull tot amorós,
ell la pren per sa mà blanca
la mena a missa major.
Ai! Adéu Aina Maria
robadora de l'amor. Ai! Adéu.

Quan es portal trespassava,
deixava anar resplandor,
les dames seven a terra,
i ella en cadireta d'or.
Ai! Adéu Aina Maria,
robadora de l'amor. Ai! Adéu.

Es capellà que diu missa,
perd es "Kirieleison"
s'escolà que l'ajudava,
li diu: -Pare no és això.-
Ai! Adéu. Aina Maria,
robadora de l'amor. Ai! Adéu.

Qui és aquesta dama
que llança tal resplandor?
-Filla del rei de Mallorca
i néta del d'Aragó.
Ai! Adéu Aina Maria,
robadora de l'amor. Ai Adéu.

PENSAMENTS

Mai seré feliç, si som víctima de les meves emocions, esclau de les meves passions o presoner d'estúpides esperances.

(Phil Bosmans)

Les persones que han perdut els seus somnis i esperances, són fàcilment manipulables.

(Michael Ende)

Xep a Xep

GASTOS EXTRAS

Me lo apuntaba el otro día uno de mis cada día más numerosos confidentes: ¿Sabes por qué el ayuntamiento no ha aprobado todavía los presupuestos de este año? Mi sorpresa fue mayúscula al darme la respuesta: están discutiendo la posibilidad de incluir en los mismos un apartado para "vestuario". ¿...?

Sí, hombre, es que ahora entre fiesta de la independencia, fiestas patronales, visita a S.M. el Rey e inauguraciones con autoridades, cada día tienen que ir vestidos de traje y al precio que está la ropa...

"I pensant-ho bé, no els manca raó..."

SABER O NO SABER

Desgraciadamente hay cosas más serias. Y tristes. Mucho. Y si no, lean: en uno de los pasados plenos, el ayuntamiento concedió una subvención de 50.000 pesetas a esta publicación, lo que agradecemos profundamente aunque aceptemos que pueda crear discrepancias. El punto fue acordado por UNANIMIDAD. Sin embargo, el viernes siguiente, sólo 4 días después, sentados en un bar de la plaza, dos de los que habían tomado el acuerdo estaban despotricando contra el mismo, tachándolo de irracional, sin saber ¡pobrecitos!, que no hacían sino echar piedras sobre su propio tejado. Cuando en el pleno no habían dicho nada en contra, salen después con éstas. Pero claro, siempre es mucho más fácil, aunque no correcto, hablar en el bar que hacerlo donde se debe. Ahí está uno de nuestros más poderosos fallos.

"És sa diferència entre saber-ne o no saber-ne".

I UN ALTRE

Que el Ayuntamiento edite sus "pasquines" en mallorquín nos parece perfecto y muy loable, pero si así lo hace, que sea sin faltas de ortografía. En todos los que ha editado hay varias de ellas; es algo común desgraciadamente. Para no remontarnos más lejos, en el último de la independencia - ¡Qué bodrio de fiesta!- había no menos de ocho.

"Per qué no organitzam un curset de mallorquí?"

ES BATLE ESTÀ CANSAT

Pocos días atrás conversé con el alcalde. El pobre estaba triste. "Es que llega un momento en que te das cuenta que estás solo, nadie quiere comprometerse, hay mucha desidia. Las elecciones deberían ser cada dos años".

"Tenia un dia boig, és clar!"

POCO INTERES POR LOS NUMEROS

Miren por donde, después de la lectura del acta anterior, los capítulos de acuerdos de pago y concesión de licencias de obra son los apartados que menos interesan a nuestros ediles en los plenos.

Pensarán ellos lo mismo que aquel padre que presentó a su hijo al maestro y le expuso claramente: "Vostè li ensenyi a llegir i escriure que els comptes ja els hi faran els veinats".

FUTBOL

El fútbol empezó de nuevo. ¡Viva el fútbol! La S.D. Ariany cabió a su secretario, entrenador y a muchos de sus jugadores.

Con todo, ánimo y a dejar alto el pabellón "arianyer" deportiva y, sobre todo, cívicamente.

CAMINOS

Cualquier foráneo que leyera asiduamente las órdenes del día de los plenos y asistiera a ellos pensaría que tenemos unos caminos y carreteras locales que ni autopistas. La realidad, sin embargo, es totalmente distinta. Y parece mentira ya que no hay pleno en el que no se hable de arreglar este y aquel camino. El de "Son Gibert" ya es de risa. Parece tema obligado. En el penúltimo pleno el alcalde incluso llegó a decir: "Quan acabem anirem a veure-ho" ¿Osarán?, ¿Serán capaces?, ¿Pondrán al fin manos a la obra? -me preguntaba- Pero no, al acabar la sesión se conformaron con ir al bar, que está más cerca, y tomarse unas cervezas.

"I és que amb aquella puta fosca..."

Fins s'altra.

Fareu bonda? Ho esper

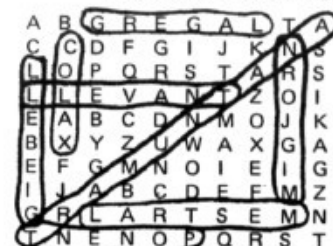
TOPHOLET

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

TEST CULTURAL

- 1.- Pollença
- 2.- Tous i Maroto
- 3.- Rimsky Korsakov
- 4.- 56
- 5.- Bernat Ribot.

LLETRES BARREJADES

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS. A.- C. B.- Tel. C.- Ribot. D.- Comanar. E.- Bobo. Efes. F.- Sanatiu. G.- Recer. H.- Res. I.- R.

VERTICALS.- 1.- B. 2.- Cos. 3.- Robar. 4.- Timoner. 5.- Ceba. Acer. 6.- Lonetes. 7.- taf-ir. 8.- Reu. 9.- S.